

עמ"ת 32198/03/21 - מדינת ישראל נגד חוסני אחמד

בית המשפט המחויז ב חיפה

עמ"ת 32198-03-21 נ' (עוצר)
תיק חיזוני: 278079/2021

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
עוררת מדינת ישראל
נגד חוסני אחמד (עוצר)
משיב

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בעכו (כב' השופטת דנה עופר) בתיק מ"ת 29623-03-21 מיום 15.3.21.

הצדדים הסכימו כי ההחלטה תינתן בהעדרם.

בנוגד המשיב הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק. בד בבד, הוגשה בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים. על פי המפורט בכתב האישום, שהוא המשיב בישראל שלא כדין. אין מחלוקת בדבר קיומה של תשתיית ראייתית לכאורה והוסכם אף כי קיימת עילת מעצר (דין מיום 14.3.21).

בית משפט קמא סבר כי יש להעדיף שחרור המשיב לחופה בדמות החותמה של ערבי ישראלי, תושב ישראל, חתימה על ערבות מטעם המשיב, וכן הפקדה כספית, זאת להבטחת התיציבות המשיב לדינום.

על ההחלטה זו נסב העරר.

ב"כ המשיב טוען כי לא כל מקרה בו מעצר שווה בלתי חוקי, אין לשקל המרת המעצר לחופה ועל כן, לא נפלת שגגה, לטעמו, בהחלטת בית משפט קמא.

הפסיקה קבעה כי הייתה בלתי חוקית למי המתגורר בתחום הארץ, מקימה חשש להימלטות מאימת הדין. השיקולים המנחים לבחינה אם ניתן לשחרר הנאשם מהאזור בתנאים מגבלים נקבעו בש"פ 13/6781 קונדס נ' מ"י.

עילת המעצר ועוצמתה, תושפע גם מהאמון שניין לנתן לבנאשם, כמו כל נאשם אחר, כש עבר בשהייה בלתי חוקית,

תדירות שהייתה ותדיות הרשעות, כל אלו ישפיעו על שיקולי השחרור. ראה עמ"ת 19-07-2854 זמרי נ' מ"י.

לдин, בנסיבות התקופה בה אנו מצאים, מציאות נגיף הקורונה, מדובר בפרמטר אשר יש לשקלול לא רק בנושא זכויות העצורים, כגון הצורך בהבאתם לבית המשפט, אלא גם בנושא הסיכון הנש��ף לציבור מפניהם, במיוחד אם יעברו למקום.

בעמ"ת (חיפה) 20-06-57963 פירטתי גישתי, לפיה, מקום בו מדינת ישראל סקרה גבולותיה בפני הבאים מן החוץ על מנת למנוע התפשטות נגיף, תופעת השהייה הבלתי חוקית מכרסמת ביכולת המדינה לשלוט בסיכון הפתשנות, ועל כן, עלית הסיכון לציבור מתגברת.

זאת ועוד - מעבר לקשיים האינהרגנטיים להתייצבות תושב הארץ, קיים ביום גם קושי בריאותי והמעבר בין אזורים עלול לגרום להפצת מחלת. יצא, כי דווקא התיאזובות, היא העולה להביא הפטצת מחלת ממוקם למקום.

אני סבור כי משמעות הדבר שלא ניתן לשקלול שחרור תושב הארץ ויישום הלכת **קונדוס**. כל שאני מצין הוא, כי במסגרת השיקולים יש להביא גם את נושא התפשטות נגיף הקורונה, נושא אשר מסית את נקודת האיזון ומביא להחמרה בכל הקשור להעדפת חלופה על פני מעצר. לא בכדי ציין גם בש"פ **קונדוס** עצמו כי יש להביא בחשבון גם נסיבות מיוחדות כגון מצב ביטחוני, ולдин, סיכון בריאותי אינו נופל מסיכון ביטחוני לכל דבר ועניין.

משנוקdot האיזון הנה כאמור, במקרים המקרה שלפניינו, סבורני כי שגה בית המשפט כמו עת העדיף חלופה.

ראשית, מדובר למי אשר לחובתו שני הרשעות קודמות בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין. הרשעתו האחורה הנה משנת 2020, בגין הוטל על המשיב מאסר בפועל. הרשעות לא הרתינו המשיב, אף המאסר לא הביאו לשינוי דרכיו, לכארה.

שנית, כנגד המשיב תלוי ועומד מאסר מותנה של חודש ימים. גם מאסר מותנה זה, לא הביא המשיב לשנות דרכיו ולא יצר הרתעה. משאן הרתעה מצד המשיב, מלמד הדבר כי אימת ההימלטות מן הדין, הייתה בסוד הלכת **קונדוס** גוברת שבעתיים, ובנסיבות העניין אין די בהבטחת התיאזובות על ידי ערבי.

שלישית, למשיב הרשעה קודמת גם בעבירה של זיוף מסמר, הרשעה אשר מקשה מתן אמון בו.

ושלבשה טעמים אלה, בצירוף שיקולי התפשטות נגיף הקורונה, סבורני כי נקודת האיזון הנה כזו, המחייבת מעצר המשיב עד לתום ההליכים.

אני מורה על מעצר המשיב עד לתום ההליכים.

אני מתיר למשיב 5 שיחות על חשבון השב"ס.

ניתנה היום, ב' ניסן תשפ"א, 15 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.